

פרוטוקול מס' 473

מישיבת ועדת משנה לחוק הגמלאות לראשי ערים וסגניהם
(בסמכות ועדת העבודה)
מיום ה', ה' בניסן תשל"ז - 24.3.1977, שעה 9.00

נ כ ח ד:

חברי הוועדה:

ש. ארבל-אלמוזלינו - היו"ר
י. ז'אמיר
ל. דיציאן
מ. ורטמן
ה. זיידל

מוזמנים:

ז. מליון - מרכז השלטון המקומי
ב. גושן - מרכז השלטון המקומי
מ. שחורי - מרכז השלטון המקומי
י. שפט - משרד הפנים

יועץ משפטי לוועדה: י. אליאסוף

מזכיר הוועדה: י. נוראל

רשמה: א. עצמון

סדר היום: חוק הרשויות המקומיות (גמלאות לראש רשות וסגניו תשל"ז-1977).

1363

7.4.77 חוק 1363

היו"ר ש. ארבלי:

אני פותחת את הישיבה.

חוק הרשויות המקומיות (גמלאות לראש רשות וסגניו תשל"ז-1977)

בישיבה הקודמת שמענו את נציגות של ראשי הערים. שמענו את המצב הקיים היום בהשוואה למצב הקיים לגבי חברי-כנסת. לא נכנסנו לעת עתה לגבי הפרטים האחרים מבחינת ההטבות וכיו"ב. אמרנו: קודם כל נגמור את הנושא של הגמלה ולאחר מכן נדון באותם הדברים. יש פה לוח השוואה לבנושא הגמלאות הניתנות לחברי כנסת ולראשי רשויות מקומיות.

אני הייתי אומרת שהיום נוכל לקבוע עקרונות כדי שנוכל להגיש הצעה של הצעת החוק של הגמלאות כפי שהיא צריכה להיות מנוסחת עפ"י אותם עקרונות שנקבע: (1) ממתי יהיה זכאי ראש רשות לקבל פנסיה, מהו הגיל, מהי התקופה ולאחר כמה זמן של שרות הוא יוכל לזכות בפנסיה. מהו המינימום שצריך לקבוע אותו.

לגבי חברי-כנסת זה בגיל 40 וחברת-כנסת בגיל 35 לאחר 4 שנות כהונה. ראש רשות בגיל 45 לאחר 10 שנות כהונה. פה מוצע במקום גיל 45 יהיה גיל 40 ובמקום תקופת כהונה של 10 שנים יבוא 4 שנים.

ז. מליון:

אני הייתי מציע להעתיק כל מה שכתוב בחוברת בעמוד 14 לגבי חברי-כנסת. בכל מקום שיהיה כתוב חבר כנסת לשעבר יהיה כתוב ראש רשות לשעבר - בעיקר בסעיף 5 בעמוד 15 שם כתוב בקשר לקיצבת המינימום. דברנו כל הזמן על השוואה ואנו מנמקים זאת מכיון שאין הבדל מבחינת מעמדם ולכן גם מבחינת הזכויות והחובות לגבי אדם שנבחר לכנסת או לרשות מקומית. לכן אנחנו מבקשים להשוות, לחיוב ולשלילה, מה שחל על חבר-כנסת יחול גם על ראש רשות. לכן בכל שאלה שתישאל בענין זה אני אחזור על אותו עקרון.

בסעיף 5 נאמר מי שהיה חבר-כנסת וחדל לכהן אחרי שהגיע לגיל 40 וכיהן כחבר-הכנסת ארבע שנים לפחות - לא תפחת קצבתו מ-20% מהמשכורת הקובעת. אותו הדבר לקבוע לגבי ראש רשות. אותו הדבר לגבי הגדרת שאירים. כל ההגדרות שישנן בסעיף 1 יחולו על ראש רשות. שם בענין המשכורת הקובעת נאמר שזו תהיה לפי המשכורת האחרונה. אותו הדבר באותו סוג באותה רשות מקומית בעת פרישה.

מ. ורסמן:

אם היה ראש עיר והלך להיות ראש מועצה האם הוא יקבל כמו ראש מועצה?

ז. מליון:

אני הסברתי את דעתנו.

ל. דיציאן:

אני מסכים להקדים את זה לגיל 40 והנימוק שלי הוא שזה ימשוך אנשים צעירים להתמודד על רשות או מועצה מקומית. אפילו אם הם אחר כך יבואו לכנסת. אם אדם עבד ברשות מקומית 4 שנים רצופות מגיע לו לקבל את הפנסיה המינימלית.

לעומת זאת אני מתנגד להשוואה טוטלית ב-100% לחברי הכנסת. למשל, ההחלטה הזאת שאם הכנסת מתפזרת לפני הזמן יש זכות לחבר-כנסת לקבל זאת אינני סבור שיש להחיל את הזכות הזאת על ראשי ערים, בעיקר לאור התיקון בחוק שהם נבחרים ישירות. כלומר, שלא תהיינה באמצע הדחות.

ל. דיציאן:
אני מקבל הגדרה של שנה. עד 180 יום זה לא נחשב. מעל 180 יום זה נחשב לשנה שלמה. אם הם מכהנים 4 שנים לפי ההגדרה שאמרתי ומגיעים לגיל 40 אני מציע לתח להם 20% מינימום.

היו"ר ש. ארבלי:
לגבי חישוב התקופות - לגבי חברי-כנסת זה לא תלוי בהם כאשר הכנסת מחליטה להתפזר. אני רוצה להציג שאלה: אם הוא נניח נבחר לראש רשות וכיהן 4 שנים ולא נבחר בפעם הבאה. יש לו 20% והוא נבחר אחרי הפסקה עוד פעם. ואם יש פה רציפות או שהוא ימשיך לקבל את הפנסיה כאשר הוא מתחיל לכהן מחדש לראש רשות?

ל. דיציאן:
הוא מפסיק לקבל גימלאות ומתחיל לקבל משכורת - אחר כך זה מצטרף.

מ. ורטמן:
אם הוא מקבל מענק הוא חייב להחזיר אותו.

י. אליאסוף:
השאלות האלה קיימות גם בהחלטות שכל הכנסת. יש אפשרות בחוק ליצור מכשירים.

מ. ורטמן:
יש להבדיל בין האחוזים לבין צרוף התקופות. יש הצדקה להחיל את זה בגיל 40. אני מקבל את ההערה של חה"כ דיציאן. כאשר מדובר על פיזור הכנסת טרם זמנה זה בא משיקולים פוליטיים ולא תלוי בחברי הכנסת. לגבי ראשי מועצות הם יכולים לחכנך פיזור.

ז. מליון:
לפי החוק החדש לא.

מ. ורטמן:
תאורטית כל ראש מועצה מקומית יכול לתכנן פיזור. בכל אופן זה נחוץ בידי הרשות המקומית. הרשות תפסיק לתפקד משרד הפנים יקבע מועצה קרואה. בשביל זה לא צריך לקבוע בחוק שראש רשות יקבל משכורת כאילו גמר קדנציה שלמה. דרך אגב, זה סעיף חדש שלא היה מקודם בכנסת. נחיה עם החוק החדש ואחר כך נראה איך זה מתגשם ואז אפשר יהיה להוסיף הוראת מעבר.

י. שפט:
מה היה קורה אילו היינו קובעים בחירות גם לגבי הרשויות ב-17.5?

ל. דיציאן:
זה מעל ל-180 יום וזה פותר את הבעיה.

ז. מליון:
אנחנו לא מבקשים להעתיק את סעיף 2 לגבי הרשויות אלא אנחנו מבקשים את הגימלה לשלם בעד השירות הריאלי. אם הוא כיהן רק 3 שנים הוא יקבל מענק.

י. אליאסוף:
כלומר, אתה לא מאמץ את ההצעה של חה"כ דיציאן בנוגע ל-180 יום כהונה?

ל. דיציאן:
אני משווה את זה למצב שהיה לפני שהחקבלה ההחלטה הזאת בכנסת.

מ. ורטמן:

בהגדרה של תקופת כהונה ייאמר: תקופת כהונה היא 3.5 שנה פלוס יום אחד נחשבת לתקופת כהונה שלמה. כלומר, שנת כהונה זה 180 יום פלוס יום אחד. אחר כך יש שנת גיל זה 6 חודשים פלוס 1 - אם זה פחות אין חשבון.

ל. דיציאן:

את זה אני מציע לאמץ.

י. אליאסוף:

אתה יכול להגיד 480 חודש.

מ. ורטמן:

זה יהיה סעיף שיופעל רק במקרים יוצאים מהכלל.

י. אליאסוף:

אם הבחירות לרשויות המקומיות יהיו ב-17.5?

ל. דיציאן:

הוועדה יכולה להתכנס ולקבוע למקרה מיוחד הוראה.

היו"ר ש. ארבלי:

בשלב זה זוהי החלטה עקרונית ואפשר לשנות אותה.

מ. ורטמן:

לפזר רשות מקומית זה בידי ראש הרשות, קרי, מפלגות. אם פעם יקרה שהממשלה ע"י צו או חוק תפזר את כל הרשויות המקומיות - וזה יקרה פעם ב-1,000 שנה - דיה צרה בשעתה. אבל זה לא כולל לגבי הגדרה מה זה שנת כהונה. יכול להיות שראש רשות שירת 3 שנים ומת. הוא לא מקבל כלום. בא במקומו מישהו אחר ושירת 3.5 שנה צריך להגיד שזו תקופת כהונה. שנת גיל מוכרחים לקבוע. אומרים: מי שביום הקובע מלאו לו 6 חודשים פלוס יום אחד אחרי יום הלידה נחשב שנה שלמה.

היו"ר ש. ארבלי:

מסכימים שגיל 40 מזכה לגבי התקופה של 4 שנים לפי העקרון של 180 יום.

מ. ורטמן:

שנה בכהונה זה נקרא אם הוא שרת חצי שנה פלוס יום אחד, או בהתחלה או בסיום.

היו"ר ש. ארבלי:

מה לאחר גיל 40?

מ. ורטמן:

אני מציע לאמץ את מה שכתוב לגבי חברי-כנסת: 20%; 40% ו-60%. גיל 75 זה מיותר. מניין בא גיל 75? - היו אנשים מראשוני חברי-הכנסת שהם היו בגיל גבוה, איש שנבחר לרשות מקומית בגיל גבוה ואחרי 5 שנים מגיע לגיל 70 - לפי דעתי זה לא צריך להיות לא בכנסת ולא ברשות מקומית.

ז. מליון:

בענין גיל 75 איננו עומדים על זה. אבל יהיו מקרים כאלה נבוא לוועדה.

ה. זיידל:

היה מקרה יחידי במדינה של רב בישראל שהיה שר הדתות בגיל גבוה ואז התקבל

חוק מיוחד למענו.

מ. ורטמן:

איש שנכנס לכנסת בגיל 60 ושירת 10 שנים מקבל 70%.

היו"ר ש. ארבלי:

אנחנו מאמצים כל אותם עקרונות שמעל לגיל 40 כמו הכנסת, פרט לגיל 75. מה לגבי הגדרת שאירים - אתם מציעים לאמץ את אותה הגדרה?

מ. ורטמן:

כן.

היו"ר ש. ארבלי:

מאמצים פה את אותו העקרון ואותו הדבר שחל על חברת-כנסת יחול גם לגבי אשה

ברשות מקומית.

ה. זיידל:

כאן לא מדובר על גיל פרישה של 60 ו-65, כאן מדובר בענין גיל המינימום שמזכה לפנסיה. אם מדובר על גיל 40 זה בסדר. מה ההבדל בין אשה בגיל 35?

ל. דיציאן:

לגבי חברות כנסת אני שולל את זה.

ה. זיידל:

הויכוח של גיל פרישה זה ויכוח של 60 ו-65 אבל כאן מדובר על גילים יותר

נמוכים - אני חושב שזה עוול.

היו"ר ש. ארבלי:

אני רוצה שאשה תלך להיות ראש עיר, שיהיה תמריץ עבורה. אני תמיד רוצה לגבי שיעורי הקיצבה אין בעיה - 20%; 40% ו-60%. לגבי היוון - 6 שנים אבל חוץ שנתיים הוא יכול להוון. יש תוספת - קבענו הוראת מעבר לגבי אלה שהונו כבר 10 שנים והגיעו לגיל 65.

י. אליאסוף:

אין היוון בכלל.

מ. שחורי:

בהתאם להוראת שר הפנים היתה הוראה לגבי היוון רק לעובדי הרשות המקומית אבל לא לגבי ראשי רשות. לגבי מענק מחליטים על השוואה 18%.

היו"ר ש. ארבלי:

אם הוא היה עובד מדינה במשך 10 שנים ואחר כך הוא לרשות מקומית ונבחר לראש עיר ומכהן קדנציה אחת והגיע לגיל 40. איך יהיה החישוב לגבי מקרה כזה? - 20%? - מה עם השנים הקודמות?

מ. שחורי:

על 10 השנים האלו מגיע לו 2%.

ה. זיידל:

עובד מדינה כאשר הוא מגיע לגיל 40 לא מגיעה לו פנסיה. לגבי ה-10 שנים

מגיע לו אבל השאלה אם זה יוקפא?

ז. מליון:

לנו יש הסכם על שמירה ועל צרוף זכויות, גם עם הממשלה וגם עם מבטחים. אני ממליץ להחיל את זה גם על הנבחרים.

י. שפט:

פה צריך להבחין בין שני דברים עצם הזכות ותקופת ההכשרה. עצם הזכות לגבי 10 השנים מגיעים לו 2%. השאלה תהיה אם השנים האלה מעניקות לו גם את תקופת ההכשרה לענינים שכאן כתובים. עד היום עצם הזכות היתה קיימת בחוק. לא זה העקרון לגבי חברי-כנסת שם אין אבחנה בין עצם הזכות לבין תקופת ההכשרה והזכויות האלה מצטרפות אליהם.

מ. ורטמן:

שום דבר לא מצטרף. זה לא הולך אוטומטית. השאלה היא מה זה נקרא צרוף תקופות ועד כמה מגיעה תקופת ההמתנה בין המשרה הקודמת לבין המשרה הנוכחית. בחוק חברי-הכנסת נאמר חדל לכהן כראש רשות מקומית לא יותר משנה לפני היבחרו לכנסת; או עקב חדלו לכהן כראש רשות מקומית קיבל מענק, לא יצרפו לו את תקופת ההכשרה. לגבי חבר-כנסת הוא חייב להחזיר כל מענק ששולם לו עם פרישתו משירות כאמור תוך שלושה חדשים מיום פרסום החלטה זו ברשומות או מעת שהחל לכהן כחבר-כנסת, לפי המאוחר יותר, והחזירו כאמור בסעיף 34.

"משרה ציבורית", לענין סעיף קטן (א)

שירות במדינה כעובד המדינה או כחייל, או כל משרה אחרת המזכה לגמלאות מאוצר המדינה. גם כאן יש תקופת הגבלה, זה לא הולך אוטומטית אם הוא שירת 10 שנים בשירות המדינה לפני הביחרו לכנסת, יקבל את הרציפות?

צריך להכין טיוטה מה יש לגבי חברי-כנסת. צריך לומר: שירות ברציפות אם הוא גמר בשירות המדינה לבין היבחרו לכנסת עברה תקופה מסוימת. אותו הדבר לגבי עובד רשות מקומית אם עברה תקופה מסוימת שם חל העקרון. אי אפשר לסחוב זכויות באופן בלתי מוגבל. איך זה מתחבר? צריך לראות כיצד להחזיר מענק מתי מחזירים וכיו"ב. צריך לראות טיוטה במה מדובר.

היו"ר ש. ארבל:

שם לוקחים בחשבון מחצית התקופה.

ל. דיציאן:

השוואה מלאה.

ז. מליון:

לגבי מחצית התקופה זה לא תמיד 2% זה יותר.

י. אליאסוף:

אם זה היה 10 שנים לצורך שלנו זה 5 שנים.

ז. מליון:

הוא זכאי לקבל בעד התקופה ההיא מחצית לפי השירותים.

מ. ורטמן:

הוא מקבל לא אחוזים אלא שנים. אם שירת 10 שנים בשירות המדינה מחשיבים לו כאילו שירת בכנסת 5 שנים - 4% יש לו כבר.

מ. שחורי:

האם התקופה הזאת שהוא שירת מצטרפת לתקופת הכהונה מבחינת הזכאות או שזה

מצטרף לאחר הזכאות?

אם אין זכאות זה לא מצטרף.

היו"ר ש. ארבלי:

אדם ששירת 8 שנים כראש רשות ומגיע לו 40%. הוא שירת עוד 6 שנים השאלה

מ. שחורי:

אם זה מצטרף ל-40% או שהתקופה נחשבת כך שהוא מקבל 40% פלוס שלוש שנים? - הקדנציה כעת זה 5 שנים. כלומר, אם אדם הגיע לגיל 40 הוא זכאי ל-20% אבל אם הוא שירת 3 שנים ומצרפים לו את ה-8 שנים הוא מקבל 40%?

היו"ר ש. ארבלי:

אם הוא יהיה זכאי לפנסיה ועבר תקופת הכשרה של 4 שנים אז הוא זכאי לצרופים

נוספים.

זה מצטרף ולא מייצר תקופות. הוא יכול לקבל גם אפס.

מ. ורטמן:

לגבי צרופים קודמים, האם לוקחים בכהונה גם במשרה ציבורית שלא במדינה?

היו"ר ש. ארבלי:

כאן לא יכולים להשוות כי החוק קובע.

ל. דיציאן:

מדובר על הסוכנות.

מ. ורטמן:

מותר לצרף תקופות כהונה קודמות בשירות המדינה, מוסדותיה, מפעליה, רשות מקומית,

י. אליאסוף:

מוסדות ציבור שייקבעו - אלו הן ההנחיות.

מי קובע את ההנחיות האלה?

ל. דיציאן:

אתם.

י. שפט:

שנציגי רשות המקומית יציעו לנו טיוטה מה זה נקרא משרה ציבורית.

ל. דיציאן:

אם היתה רשות מוניציפלית קודם - זה ברור. כל דבר אחר שחורג מזה לא יהיה.

מ. ורטמן:

תגישו הצעה מה זה נקרא משרה ציבורית.

היו"ר ש. ארבלי:

האם אתם רואים בעין יפה צרוף תקופה בהסתדרות למשל?

מ. שחורי:

לא.

ל. דיציאן:

שירות במדינה כעובד המדינה או כחייל, או כל משרה אחרת המזכה לגמלאות מאוצר המדינה. לגבי רשות מקומית הכוונה היתה שתהיה רציפות.

מ. ורטמן:

האבחנה צריכה להיות פנסיה תקציבית ופנסיה מצטברת.

היו"ר ש. ארבלי:

רק מה שקשור לנושא של רשויות מקומיות.

מ. ורטמן:

היו"ר ש. ארבלי:

בענין ההטבות - בקשנו ממר שפט להכין עבורנו רשימת הטבות לפי צו ושלא לפי צו. הדברים האלה עברו שינויים תכופים למדי, דוקא בתקופה האחרונה בסוף 1976 והזמנים משתנים מזמן לזמן. הכלל הוא שהדבר פורסם במסמך חוזר של המנכ"ל באישור שר הפנים. לכן זה לא צו אלא החלטת שר הפנים עפ"י סעיף 219 לחוק - מה היה להם ומה לקחו מהם לאחרונה ברשויות המקומיות?

ז. מליון:

אנחנו מסתמכים רק עפ"י ההוראה האחרונה של המנכ"ל.

י. שפט:

הבעיות המרכזיות זה היה ספרות מקצועית למיניהם, ביגוד, טלפון ועיקר הדברים רכב ונסיעות. הענין הזה מעולם לא הוסדר בהחלטה של שר הפנים. יש הסדר אדמיניסטרטיבי לגבי רשויות מקומיות גדולות ללא כל אבחנה קטגורית של שר הפנים. ראש עירייה מקבל רכב צמוד, לפעמים אפילו סגניו. סגן בפועל או שני ממלאי מקום שמקבלים משכורת מקבלים רכב צמוד, אפילו עם נהג. ככל שהרשות קטנה כך ההטבות קטנות. עד ערים בינוניות מקבלים רכב, מתחת לזה זה מתחלף בהדרגה בהשתתפות הרשות המקומית, בקוים כללים דומים לפקידות נדרשת במדינה, כאשר ניתנת הלוואה לרכישת רכב. כולם מאמצים לעצמם את התנאים שקיימים לגבי פקידי עובדי המדינה. הוא הדין לגבי הטלפונים. מעולם לא היתה קביעה קטגורית, לא ראו בזה שכר אלא תנאי עבודה. יש כאלה שמקבלים טלפון אישי בבית או מקבל מספר שיחות כמו שיש לגבי עובדי מדינה בהיררכיה יורדת. אין למעשה קצובת שיחות אלא זה בנוי על אמון. הדברים אינם בדוקים ואין לנו סקר. בקשתי סקר כזה מהמחלקה ואמרו לי שזה יקח הרבה זמן.

ב. גושן:

התקבל הרושם שהעסק הזה לגמרי פרוץ - לא כך הדבר. הדבר מעוגן בתקציב. שר הפנים, קרי, ממונה על המחוז יודע בדיוק ומאשרים את התקציבים לפי מחלקות: ראש רשות, סגניו, מזכירה, דובר וכיו"ב. שם מופיע גם רכב. העקרון של רכב קיים בכל מקרה, אם זה רכב צמוד עם נהג, או רכב בשירות או רכב בהשכרה. גם לגבי טלפונים באותה מחלקה של ראש רשות זה מופיע. האמת היא שאין הגבלה ואין הגדרה כמה שיחות. הכוונה שלראש רשות יעמוד טלפון לרשותו בכל עת ובאיזה שהוא מקום זה מופיע בתקציב.

היו"ר ש. ארבלי:

יש דבר אחד שעליו החלטנו להכיר בזה כחלק מהשכר וזה עתונות וספרות. יתר הדברים אינם כלולים במסגרת השכר.

מ. ורטמן:

לא יהיה ויכוח בינינו שמגיעה תוספת ספרות ועתונות. הבעיה היא לגבי נסיעות וטלפון. השאלה היא מהו המצב היום מבחינת החוק כדי שאפשר להחיל את זה על הגימלה? - לגבי ספרות ועתונות לגבי חבר-כנסת לשעבר תשולם קצובה באותו שיעור שהוא היה זכאי. כלומר, אם הוא קיבל 300 ל"י ספרות ועתונות אז כאשר הוא יוצא לגימלה הוא יקבל אותם 300 לירות. הבעיה מתחילה לגבי נסיעות וטלפונים. חייבים לקבל כאן החלטה ע"י משרד הפנים להגדיר מושג של הוצאות נסיעה של ראש רשות מקומית בשיעור מסויים. כפי שזה כתוב לגבי חברי-כנסת שזה לא יחול על חבר-כנסת אם יש לו רכב ציבורי. הוא לא יקבל הוצאות נסיעה. כתוב: יהיה זכאי ל-700-600 ל"י אולם זה לא יחול על מי שיש לו רכב ומוחזק ע"י המדינה. היחה בעיה עם שופט עליון שהגיעו לו הוצאות נסיעה ויש לו רכב היו צריכים להוריד לו את הענין של הוצאות הנסיעה כי שני דברים הוא איננו יכול לקבל.

מ. ורטמן:

למשל, לגבי שר הוא רשאי לקבל הוצאות נסיעה אבל מאחר ויש לו רכב ציבורי הוא לא מקבל הוצאות נסיעה אבל כאשר הוא יוצא לגימלה ואין לו כבר רכב מהמדינה אז הוא חוזר לקבל את האחוזים שמגיעים לו. פרט לראש ממשלה ואלמנת ראש ממשלה. על רכב לא תהיה העברת זכות מחוק חסינות הכנסת לגבי רכב ציבורי על אחרים כי גם זה עומד על בלימה כי אגד רוצה שיכסו לו את זה. הענין הזה לא פתוח בכלל.

לכן אני פונה אליכם להוציא אם ע"י צו או החלטה או חוק מסמך שיאמר ראש רשות מקומית וסגניו זכאים לקבל לפי קטגוריות כאלה וכאלה להוצאות נסיעה בסך 1,000 ל"י כמו חברי-כנסת - המכסימום זה כמו חברי-כנסת. אם יש לו 1,900 ל"י צמוד לאינדקס זה מה שזכאי ראש רשות מקומית לקבל ויקבל אותה ראש רשות מקומית שאינו משתמש ברכב. ואז כאשר ראשי רשויות מקומיות זכאים לקבל את הסכום הזה אפשר להחיל אותם על גימלאים. חייבים לדרג את זה סוג א' זכאי ל-1,000 ל"י. מי שיהיה זכאי ל-50% יקבל 700 לירות. סוג ב' פחות וכיו"ב. אותו הדבר לגבי שיחות מקומיות. צריך לקבוע את הבסיס לראש רשות מקומית לא פחות מאיכס שיחות וזה יהיה הבסיס לגימלה. כי היום כאשר יש לו בלתי מוגבל, מה שאין לגבי חברי-כנסת אתה לא יכול לקבוע מהו המודד אחר כך. אי אפשר לתת לגימלאים מה שלא כתוב לגבי אנשים עובדים כי הגמלאות וההטבות זה פועל יוצא ממה שאחה מקבל. אם כתוב בתקנון שחבר-כנסת לשעבר יקבל השתתפות בהוצאות הנסיעה לפי קיצבה של 50% מהמשכורת הקובעת, ישולם סכום השווה ל-70% מהסכום המשולם לחבר הכנסת לאותה מטרה. פחה הקצבה מ-50% מהמשכורת הקובעת, ישולם לחבר-כנסת לשעבר סכום יחסי מהסכום האמור, שיחסו אליו כיחס שיעור הגמלה שהוא זכאי לו למחצית המשכורת הקובעת. כלומר, אם חבר-כנסת לא יכול לקבל יותר ממה שכתוב כאן לגבי שיחות טלפון והוצאות נסיעה. קודם כל זה צריך להיות מעוגן לגבי החיים. אי אפשר להגיד עכשיו זה לא מוגבל. בת"א שיחות טלפון אולי זו הוצאה הקטנה ביותר לעומת מנחמיה כי שם צריך לצלצל למרחקים. כאשר אתה לא יודע מה מגיע לך כאשר אתה משרת? - צריך שיהיה כתוב למשל שראש עיריית תל-אביב יקבל 20,000 שיחות טלפון לפחות. זה שהוא יקבל בלתי מוגבל זה לא מענין אותי אבל כאשר יגיע לגיל גימלה זה יהיה הבסיס.

ז. מליון:

ראשי הרשויות מקבלים היום בעת כהונתם רק שכר עם תוספות יוקר וספרות מקצועית. אחר כך מותר להם לקבל בעד הבראה. בעבר קיבלו דברים אחרים, אני לא מזכיר אותם, כי זה בוטל והוכנס למשכורת.

אנחנו מודים שזה לא הוגדר באותה צורה כפי שהגדירו לגבי ספרות מקצועית ועתונות אבל בשטח זה קיים וזה מאושר. אין אחידות. אמרנו בואו נתרגם את זה לאחידות. נקח דוגמה ממה שקיים היום לגבי העובדים בשירות המדינה, שם נאמר מה מקבל אדם כאשר יש לו רכב אישי. כאשר ראש רשות יוצא לגימלה אין לו יותר רכב צמוד. פרוש הדבר שכולם צריכים להיות על בסיס של רכב אישי אבל שלא יהיה רכב צמוד. לכן אמרנו נבסס את זה על רכב אישי ונבקש את מה שמקבלים במדינה. לקחנו 4 סוגים שקיימים היום בשירות הציבורי ועל זה נבסס את הגימלה. למשל, סוג א' במדינה הוא כזה וכזה וסוג ד' הוא כך וכך. מזה הוא יקבל בזמן הגימלה את אותו אחוז שהוא זכאי לגבי השכר. כלומר, אם הוא מקבל 50% הוא יקבל 50% ממה שכתוב כאן.

מ. ורטמן:

מי מקבל את זה כאשר הוא יוצא לגימלה?
 הענין של רכב לא מענין את הוועדה. לי
 לא איכפת שלראש רשות מקומית יש רכב פרטי ויתנו לו כסף. אנחנו מדברים
 על הוצאות נסיעה ולא רכב. כאשר יהיה רכב לחברי-כנסת נדבר על רכב.
 בחוק שכר חברי-הכנסת הוחלט בדבר תשלומים לכיסוי הוצאות נסיעה. חלך
 ברגל או ברכב, אתה מקבל סכום כספי שצמוד לשינויי תעריפי הנסיעה
 במונית. היום זה עלה ל-918 ל"י. אלו הוצאות הנסיעה שאתה מקבל מהכנסת
 כל חודש. חוץ מהמקרים כאשר יש לך רכב צמוד מהמדינה. לא חשוב אם חבר-
 כנסת קשור למוסד פלוני והמוסד מחזיק לו את הרכב. אם ייאמר אצלכם בהחלטה
 שראש רשות מקומית לפי דירוג זכאי לכיסוי הוצאות נסיעה בסכום קזה וכזה
 זה יהיה המינימום. ירצו לתת לו 3,000 ק"מ יתנו לו אבל כאשר הוא פורש
 לגימלה והגיע לפנסיה של 50% יקבל 50% מאותו הסכום שקיבל לגימלה.

ז. מליון:

אנחנו תרגמנו את זה. מה שהוא מקבל היום
 אנחנו מבקשים את אותו הדבר מה שמקבל

חבר-כנסת.

היו"ר ש. ארבלי:

בישיבה הקודמת אמרנו שנעשה הפרדה בין
 הגימלה לבין ההטבות האחרות. ישנה החלטה
 עקרונית לכלול את הענין של ספרות מקצועית ועתונות. לגבי יתר הדברים
 אין עדיין החלטה של שר הפנים. כאשר תהיה החלטה של שר הפנים הוועדה
 תדון בהם. את ההצעה שהעלה חה"כ ורטמן יחכך שיאמצו אותה.

ב. גושן:

אני מציע לאמץ את כל אותם הדברים שחברי-
 הכנסת מקבלים גם לגבי ראשי הרשויות

המקומיות.

היו"ר ש. ארבלי:

לגבי זה יש צורך בהחלטה של שר הפנים.

מ. שחורי:

אנחנו טוענים שאמנם אין החלטה מפורשת
 בתוך חוק של השכר אבל הנוהג הקיים מאושר
 ע"י שר הפנים. יש אפשרות לראות בזה כאילו שר הפנים אישר.

היו"ר ש. ארבלי:

זו תוספת שכר - אתם לא לוקחים את זה
 בחשבון?

ב. גושן:

אף ראש עיריה לא להט ולא קולק יסכימו
 שייקבע מחסום.

מ. ורטמן:

אין מחסום.

ב. גושן:

עד עכשיו הענין היה לפי שיקול דעתו
 של ראש הרשות. ברגע שהשר צריך לקבוע
 אז הוא צריך לתחום תחומים. הוא יצטרך להגיע למיכסה, עיריה מסוג א'
 כך וכך וכו'. עיקר העבודה של ראשי הרשויות זו עבודה מחוץ למשרד. הפיי
 ירצו להסתמך על הקביעה הנוכחית. הקביעה הנוכחית שבתקציב יש הוצאות
 רכב והוצאות לשיחות טלפון.

מ. ורטמן:

בחוברת הכתולה נאמר: סעיפים 1 ו-2 לא
 יחולו על חבר-כנסת שלרשותו עומדת מכונית
 צמודה אשר אחזקה משתלמת מתקציב המדינה. כלומר, פה לא מונעים שראש
 רשות יקבל קדילק. אפשר לומר: על אף האמור בסעיף ראשי ראש רשות מקומית
 לאשר הוצאות נסיעה בהתאם להוצאות הריאליות-שיהיה כתוב בחוק.

היו"ר ש. ארבלי:

יכול שר הפנים להחליט החלטה לפי המצב הקיים, אבל וועדת העבודה, לצורך הגימלה תקח בחשבון מה שקיים לגבי חברי-כנסת. יש הבדל בין שני הדברים - אי אפשר להגיד מה שהיום בפועל הוא מקבל, יקבל בגימלה.

ב. גושן:

אנחנו לא דורשים את זה.

ל. דיציאן:

חברי-כנסת אינם מקבלים שום דבר בקשר לאחזקת רכב וידידי אמיר לוחם על זה ועדיין לא הצליח להגשים את זה. מקבלים סכום מסויים שהוא צמוד לאינדקס והוא היום עומד על 910 ל"י. אם אתם מציעים שראש רשות מקומית סוג ג' לצורך גימלה יקבל 945 ל"י - אנחנו לא נאשר את זה. המכסימום שאנחנו יכולים לקבל זה מה שקיים לגבי חברי-כנסת.

ה. זיידל:

אני חושב שאנחנו יכולים להגיע לסיכום, אנחנו לא מחערבים במצב הנוכחי. הבעיה היא רק לגבי פנסיונרים ואז משווים את זה למה שקיים בכנסת. לגבי סלפונים צריך לבדוק - היום ראש עיר מגיש את החשבון והעיריה משלמת, בלי שום הגבלה. נצטרך לדון גם על זה.

מ. ורטמן:

כאשר דברנו על חשלום הוצאות רכב ואחזקת רכב לחברי-כנסת אם זה היה מחקבל הנסוח היה כזה שחבר-כנסת זכאי להוצאות נסיעה אולם אם יש לו רכב הוא רשאי לבחור אחד מן השניים. אבל כאשר יצא לגימלה יקבל רק לפי הוצאות נסיעה ולא אחזקת רכב.

היו"ר ש. ארבלי:

אנחנו כוללים את ענין ~~הספרות~~ והעתונות. לגבי יתר הדברים כמו הוצאות נסיעה וסלפונים, תהיה החלטה של שר הפנים - וזה ישמש כבסיס. נעמיד את זה לסכום השווה לחברי-כנסת.

לגבי ביטוח רפואי - אתם סבורים שזה

אחרת?

ז. מליון:

אין בקשה כזאת. פרסומי ממשלה זה לא חל.

ב. גושן:

אם מסכמים שהוצאות סלפון ונסיעה עפ"י חברי-כנסת למה צריך את שר הפנים?

היו"ר ש. ארבלי:

רק לאחר שיש החלטה של שר הפנים - איננו יכולים בלי זה.

ב. גושן:

העובדה קיימת בשטח.

היו"ר ש. ארבלי:

היא לא מעוגנת בשום החלטה של שר הפנים.

אנחנו מודים לוועדת העבודה. אני מקווה
שענין של שר הפנים לא יעכב את מה שסוכם

ז. מליון:

פה ויש לפרסם זאת בהקדם.

לגבי מה שגמרנו היום מבחינת החלטות
עקרוניות אנחנו מבקשים מהיועץ המשפטי שלנו
בשיחוף עם מר שפט ובתאום עם המרכז לשלטון מקומי להכין לנו הצעה מפורטת
במסגרת של חוק שתובא לוועדה הזאת כדי שנוכל לאשר אותה. לגבי מה שלא
הוחלט ונשאר פתוח זה לא יעכב שום דבר אחר.

היו"ר ש. ארבלי:

את הישיבה הבאה נקיים לאחר הפסח

בהשתתפות מליאת הוועדה.

הישיבה ננעלה בשעה 10.45